

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 पुण्यं तीर्थं वरं ह्रस्वाविस्मयं परमंगतः ॥ प्रभावं च सरस्वत्याः प्लक्षप्रस्रवणं बलः ॥ ११ ॥ संप्रातः कारयन्नं प्रव्रंतीर्य मुत्तमं ॥ हलायुधस्तत्र वापि दत्त्वादानं महा
 बलः ॥ १२ ॥ आप्लुतः सलिले पुण्ये सुशीते विमलेशु चैव ॥ संतपयामास पितृदेवांश्चरणदुर्मदः ॥ १३ ॥ तत्रोष्यैकां तुरजनीं यतिभिर्बाह्वैः सह ॥ मित्रावरुण
 योः पुण्यं जगामाश्रममच्युतः ॥ १४ ॥ इंद्रो गिर्यमाचैव यत्र प्राकप्रीतिमाप्नुवन् ॥ तं देशं कारयन्नाद्यमुनायां जगाम ह ॥ १५ ॥ स्नात्वा तत्र च धर्ममापरांप्रीति
 मवाप्य च ॥ ऋषिभिश्चैव सिद्धैश्च सहितो वै महाबलः ॥ १६ ॥ उपविष्टः कथाशुभ्राः शुश्राव यदुपुंगवः ॥ तथा तु तिष्ठतं तिषां नारदो भगवानृषिः ॥ १७ ॥ आजगा
 माथ तं देशं यत्र रामो व्यवस्थितः ॥ जटामंडलसंवीतः स्वर्णचरीरो महतपाः ॥ १८ ॥ हेमदंडधरो राजन् कमंडलुधरस्तथा ॥ कच्छपीं सुखशब्दां गृह्यवीणां मनोर
 मां ॥ १९ ॥ नृत्ये गीते च कुशलो देवब्राह्मणपूजितः ॥ प्रकर्ता कलहानां च नित्यं च कलहप्रियः ॥ २० ॥ तं देशमगमय त्रश्रीमान रामो व्यवस्थितः ॥ प्रत्युत्थाय च तं सम्य
 कपूजयित्वा यत्र तं ॥ २१ ॥ देवर्षिपर्यपृच्छत्स यथा वृत्तं कुहन्प्रति ॥ ततो स्याकथयद्राजन् नारदः सर्वधर्मवित् ॥ २२ ॥ सर्वमेतद्यथा वृत्तमतीव कुरु संक्षयं ॥ त
 तो ब्रवीद्रौहिणे यो नारदं दीनयागिरा ॥ २३ ॥ किमवस्थं तु तत्क्षत्रं ये तु तत्राभवन्पूपाः ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वं सर्वमेव तपोधन ॥ २४ ॥ विस्तरश्रवणे जातं कौतूहल
 मतीव मे ॥ नारद उवाच पूर्वमेव हतो भीष्मो द्रोणः सिंधुपतिस्तथा ॥ २५ ॥ हतौ वै कर्तनः कर्णः पुत्राश्चास्य महारथाः ॥ भूरिश्रवारौ हिणे यमद्राजश्च वीर्य
 वान् ॥ २६ ॥ एते चान्ये च बहवस्तत्र तत्र महाबलाः ॥ प्रियान्त्राणान्यरित्यज्यजयार्थं कौरवस्य वै ॥ २७ ॥ राजानो राजपुत्राश्च समरेष्वनिवर्तिनः ॥ अहतांस्तु महा
 बाहो शृणु मे तत्र माधव ॥ २८ ॥ धार्तराष्ट्रबलेशोषास्त्रयः समितिमर्दनाः ॥ रुपश्चकृतवर्मा चिद्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ २९ ॥ तेषु वै विद्रुतारामदिशो दशभयात्त
 दा ॥ दुर्योधनो हतेशत्ये विद्रुतेषु कृपादिषु ॥ ३० ॥ दहद्वै पायनं नाम विवेश भृशदुःखितः ॥ शयानं धार्तराष्ट्रं तु सलिले स्तंभिते तदा ॥ ३१ ॥ पांडवाः सहकृष्णेन वा
 ग्भिरुग्राभिरादयन् ॥ स तु धमानो बलवान्वाग्भीरामसमंततः ॥ ३२ ॥ उत्थितः सहदादीरः प्रगृह्य महतीं गदां ॥ स चाप्युपगतो योद्धुं भीमेन सह सांप्रतं ॥ ३३ ॥ भ
 विष्यति तयो रघुपुङ्गराम सुदारुणं ॥ यदि कौतूहलं ते स्तिव्रजमाधवमाचिरं ॥ ३४ ॥ पश्य युद्धं महाघोरं शिष्ययो र्यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच नारदस्य
 वचः श्रुत्वा तान् अभ्यर्थ्य द्विजर्षभान् ॥ ३५ ॥ सर्वांस्त्रिजयामासयेतेनाभ्यागताः सह ॥ गम्यतां द्वारकां चेतिसोन्वशादनुयायिनः ॥ ३६ ॥